

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5931/07
26.03.2009. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Врховног суда Биљаном Шундерић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "АА", кога заступа законски заступник В.Д. директора АБ, изјављеној против решења Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове 07 бр. 463-02-00309/2006 од 14.05.2007. године, у предмету престанка права коришћења грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 26.03.2009. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове 07 бр. 463-02-00309/2006 од 14.05.2007. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Одељења за урбанизам, грађевинске, комуналне, стамбене и имовинско-правне послове општине Јагодина бр. 463-360/05-04 од 22.09.2006. године, којим решењем се у ставу 1. диспозитива тог решења, утврђује престанак права коришћења "АА" на к.п. бр. аа, површине __ ара од матичне к.п. бр. бб КО ГГ, која представља остало неизграђено грађевинско земљиште, у корист општине Јагодина, ради реализације Плана детаљне регулације централне зоне ГГ ("Општински службени гласник" бр. 2/05), по коме се предметна локација налази у блоку 3 у зони 30 који припада зонском реду "Г" - зона становања ниских густина са максималном спратношћу П+1+Пк. У ставу 2. диспозитива тог решења констатовано је да ће се накнада одредити у посебном поступку по правоснажности решења, а да ће трошкове исте сносити инвеститор ВВ, док се ставом 3. диспозитива тог решења одређује да ће се код Републичког геодетског завода - Службе за катастар непокретности у Јагодини извршити промена права коришћења на к.п. бр. бб површине __ ара КО ГГ, са "АА" на општину __

Тужбом којом је покренуо овај управни спор тужилац оспорава законитост решења због нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводима тужбе указује да је ожалбено решење од 22.09.2006. године донето у поновном поступку, након што је тужени орган својим решењем од 14.06.2006. године поништио првобитно донето решење првостепеног органа од 24.03.2006. године и то у поступку по жалби тужиоца изјављеној против тог решења. Стим у вези указује да се новодонето првостепено решење ни у чему не разликује од претходно донетог осим што је у образложењу тог решења назначено да је у поступку прибављен извод из Плана за к.п. бр. 2996/14 КО Јагодина, а што је био само један од налога другостепеног органа. На даље истиче да у конкретном случају нису постојали разлози за изузимање предметног земљишта у корист општине Јагодина, нарочито не ради конституисања локалног пута, с обзиром на то да се целокупни плански акт односи на потребе изградње стамбених објеката у приватној режији, а не на изградњу локалног пута, при чему већ постоји пролазни пут за потребе предлагача. Осим тога истиче да првостепени орган није извео доказ увиђајем на лицу места, те није одредио мере и границе евентуалног локалног пута већ је за те потребе изузео целу парцелу. Такође истиче да се у конкретном случају не ради о неизграђеним грађевинском земљишту, већ о земљишту које је тужилац привео намени и које се сходно намени и данас користи. Са наведених разлога предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У свом одговору на тужбу тужени орган је известио суд да у својој евиденцији не располаже предметом у коме је донето решење тог Министарства бр. 463-02-309/2006 од 11.01.2007. године, како је то тужилац у тужби назначио већ да под тим бројем располаже само решењима од 14.05.2007. године и 14.06.2006. године које је у прилогу доставио суду, не изјашњавајући се на наводе тужбе.

Након разматрања списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Наиме, из образложења оспореног решења произлази да је решење првостепеног органа од 22.09.2006. године донето у поновном поступку, у ком поступку је по оцени туженог, првостепени орган поступио у свему по налогу тог органа из решења бр. 463-02-00309/2006-07 од 14.06.2006. године. Из образложења оспореног решења произлази и то да је првостепени орган, након прибављања Извода из планског акта

који се односи на к.п. бр. 00 КО 11, а из кој се утврђује да се према плану детаљне регулације централне зоне ГГ – предметна парцела налази у урбанистичком блоку 3 у зони 30 у ГГ и да је намењена за интерну саобраћајницу, правилно поступио када је ожалбеним решењем утврдио престанак права коришћења кориснику, овде тужиоцу, к.п. бр. аа, која представља део к.п. бр. вв КО ГГ ради отварања улице, правилно налазећи да су у конкретном случају испуњени услови из члана 87. Закона о планирању и изградњи за доношење такве одлуке. Са напред наведених разлога тужени орган је жалбу тужиоца изјављену против напред наведеног решења првостепеног органа, оспореним решењем одбио као неосновану.

Увидом у списе предмета, међутим, Врховни суд Србије утврдио је да тужени орган, поступајући по налогу суда да достави свој одговор и списе предмета, уз одговор на тужбу није доставио списе предмета који садрже првобитно донето решење првостепеног органа, жалбу тужиоца изјављену против тог решења, решење првостепеног органа од 22.09.2006. године, ни жалбу тужиоца изјављену против тог решења, као ни Извод из планског акта на који се тужени позива у образложењу оспореног решења како би се могли проверити наводи које тужени орган износи у образложењу оспореног решења и тачност чињеничног стања утврђеног у управном поступку. Осим наведеног, из извода планског акта који је уз своју тужбу доставио тужилац се не може поуздано утврдити да је катастарска парцела бр. аа предвиђена за отварање улица а што је био један од налога туженог органа дат првостепеном органу решењем од 14.06.2006. године, нити се у списима предмета налазе други докази из којих би се могло утврдити да су се у конкретном случају стекли услови из члана 87. Закона о планирању и изградњи за доношење одлуке као у диспозитиву ожалбеног решења.

Како тужилац тужбом оспорава у поступку утврђено чињенично стање и противуречност навода туженог органа изнетих у образложењу оспореног решења од 14.05.2007. године и образложењу решења истог органа од 14.06.2006. године, то Врховни суд Србије, за сада без комплетних списа предмета, није у могућности да оцени да ли је чињенично стање правилно и потпуно утврђено у првостепеном и у другостепеном поступку по жалби, па стога ни да ли је у проведеном поступку правилно примењено материјално право.

Са напред наведених разлога Врховни суд Србије је нашао да тужбу треба уважити па је, на основу члана 38. став 2. у вези члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

У извршењу пресуде тужени орган ће донети ново на закону засновано решење имајући у виду и наводе истакнуте у тужби, придржавајући се притом примедба суда у погледу поступка изнетих у овој пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 26.03.2009. године, У. 5931/07

Записничар, Председник већа-судија,

Биљана Шундерић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Оливера Стругаревић

СнМ